

SAMANTHA
SHANNONOVÁ

HOST

A
ZRODÍ
SE PÍSEŇ

A
ZRODÍ
SE PÍSEŇ

SAMANTHA
SHANNONOVÁ

BRNO 2017

The Song Rising

Copyright © 2017 by Samantha Shannon

International Rights Management:

Susanna Lea Associates Ltd.

Cover photo © Louise Haywood-Schiefer / Shutterstock

Cover design © David Mann

Maps and illustrations © Emily Faccini

Translation © Lenka Kapsová, 2017

Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o., 2017

(elektronické vydání)

ISBN 978-80-7577-296-1 (Formát PDF)

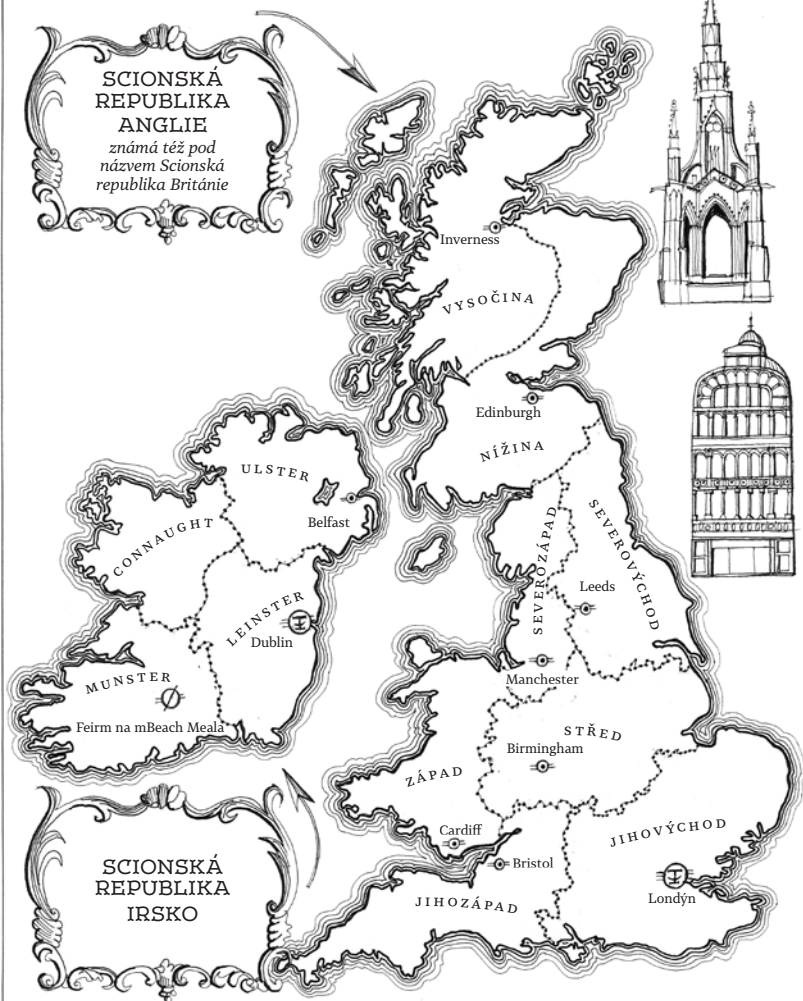
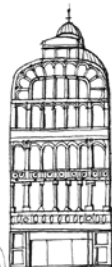
ISBN 978-80-7577-297-8 (Formát ePub)

ISBN 978-80-7577-298-5 (Formát MobiPocket)

** Umlčeným **

*Nejvíc se děšíme ticha.
Ze strachu hlas nás vykoupí —*
EMILY DICKINSONOVÁ

SCIONSKÁ
REPUBLICA
ANGLIE
známá též pod
názvem Scionská
republika Británie

SCIONSKÁ
REPUBLICA
IRSKO

	Hlavní město
	Citadela
	Dům Paiginých prarodičů

Vidořád

KMOTRYNĚ Paige Mahoneyová,
známá též jako Černá múra či Bledý snílek

Její KOČOVÉ Nicklas Nygård,
hlavní koč, *známý též jako Rudý zrak,*
a Eliza Rentonová, hlavní kočena,
známá též jako Zmučená múza

VRCHNÍ VELITELÉ Sněmu nepřirozených

První kohorta — Marie Ogněna — strategie

Druhá kohorta — Bludný pán — nábor

Třetí kohorta — Veršotepec Tom — komunikace

Čtvrtá kohorta — Minty Wolfsonová — publikování

Pátá kohorta — Wynn Ní Luainová — zdravotnictví

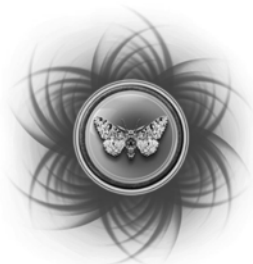
Šestá kohorta — Perlová královna — proviant

VRCHNÍ VELITELÉ Ranthenů

Terebellum, Strážkyně ze Sheratanu — zdroje

Arcturus, Strážce z Mesarthimu — výcvik

NENÍ TU BEZPEČNO. NEVZDÁME SE

PŘEDEHRA

2. listopadu 2059

Mé vypůjčené oči sežehlo světlo. Ještě pořád jsem byla uvnitř cizího těla, stála jsem na stejné podlaze, ale všechno bylo jinak.

Na rtech mu pohrával úsměv. V očích mu jiskřilo jako kdysi, když jsem mu přinesla dobrou zprávu z aukce. Na sobě měl černou vestu s vyšitými vzájemně propletenými zlatými kotvami a kolem krku uvázaný jasně červený šátek. Jednou rukou oblečenou v hedvábné rukavici svíral ebenovou hůl.

„Vidím, žes ovládla umění zmocnit se cizího těla na dálku,“ řekl. „Ty jsi skutečně samé překvapení.“

Hůl měla bílou porcelánovou hlavici ve tvaru koňské hlavy.

„Mám dojem,“ pronesla tiše Nashira, „že s mým novým Vrchním biřicem se už znáš.“

Od okamžiku, kdy jsem ho uviděla, jsem poprvé vydechla.

Snažil se mě zastavit. Ten bídný intrikánský červ mě celé týdny umlčoval, abych světu neřekla o existenci Refájců. A teď tu najednou stojí a zjevně je s jejich přítomností sžitý stejně jako se svým vlastním stínem.

„Ale, ale. Spolkla jsi snad ten ukradený jazyk?“ zasmál se z plna hrdla Jaxon. „Ano, Paige, jsem tady společně s Refájci! Stojím v Archonu a mám na sobě symbol kotvy! Jsi zděšená?“

Jsi nanejvýš pohoršená? Je to pro tvé křehké city hodně velký šok?“

„Proč?“ zašeptala jsem. „Proč jsi k čertu tady, Jaxone?“

„Jako kdybych měl na výběr. Když jsi teď Kmotryní, je můj milovaný syndikát odsouzený k sebezničení. Proto jsem se rozhodl vrátit ke svým kořenům.“

„Ke svým kořenům?“

Úsměv se mu ještě víc rozšířil.

„Vybrala sis špatnou stranu. Přidej se na tuhle, drahá,“ pokračoval, jako bych vůbec nic neřekla. „Ani nedokážu vypovědět, jak mě bolí, když vidím, že si tě omotali kolem prstu ti bídní Refáji, kteří si říkají Ranthenové. Na rozdíl od Hadrokosta jsem vždycky věřil, že je možné tě před jejich indoktrinací zachránit. A taky před tím, aby tě... svedl Arcturus. Myslel jsem, že máš dost rozumu na to, abys slepě poslouchala někoho, kdo byl kdysi tvým pánem.“

Upřela jsem na něj chladný pohled. „To samé teď ode mě chceš ty.“

„Trefa do černého.“ Na lícní kosti se mu zaleskla čerstvá jizva. „Pro Terebellum Sheratanovou jsi jen šikovný pěšák v jejich starobylé hře. A Arcturus Mesarthim je pouze její návnada. Její vábnička. V trestanecké kolonii si tě vzal pod křídla na její rozkaz, aby tě vlákal do tenat Ranthenů. A ty, má drahá, tys jim naletěla... Každý kromě tebe to vidí.“

Mrazivý pocit mě varoval, že něco není v pořádku. Někde v citadele se kdosi dotkl mého těla.

„Tenhle boj nemůžeš vyhrát. Nerozvracej syndikát, ty má krásko,“ vrněl Jaxon. „Nikdy se z něj neměla stát válečná zbraň a tys mu neměla vládnout. Vycouvej z okraje srázu. My všichni v Archonu si přejeme jedinou věc — ochránit tebe a tvůj zářný dar. Pokud ti budeme muset utrhnout křídla, aby ses nevrhla do ohně, ať se tak stane.“ Natáhl ke mně bledou ruku. „Pojď k nám, Paige. Vrať se ke mně. Tohle všechno si můžeš ušetřit.“

Šokoval mě. To jsme oba věděli. Pokud mě ale chce vyděsit, musí se snažit víc.

Znovu jsem se zachvěla chladem. Cítila jsem, že vypadávám z těla té cizí ženy a navracím se do náruče éteru.

„To radši shořím v plamenech,“ stihla jsem ještě říct.

Měla jsem tekutý mozek, protékal mi nosními dírkami a stékal po obličejí. Potřebovala jsem se odsud dostat, nabrat vzduch do plic...

Něčí ruka mě popadla za paži. Někdo na mě mluvil, opakoval mé jméno. Strhla jsem si z obličeje kyslíkovou masku, otevřela dveře a vypadla z auta jako bezvládná loutka se zamotanými končetinami. Nemohla jsem popadnout dech. Nárazem se mi potrhaly stehy na boku a otevřená rána mi zvlhčila košili.

Jaxon napáchal spoustu zlého, ale nemohla jsem uvěřit, že se přidal na stranu Scionu. Vždyť celou svou kariéru vybudoval na tom, že žil ve stínu scionského režimu, ne v jeho náruči.

Pálily mě rány ze šarvátky. Byly hluboké, rozpálené a pulzovala v nich krev. Vrhla jsem se do tmy a po slizkých schůdcích pokrytých vlhkým mechem doklopýtala k Temži. U vody jsem dopadla na kolena, sevřela hlavu do dlaní a proklínala svou hloupost. Jak jsem to jen mohla nevidět? Muselo tu přece být nějaké vodítko. Teď se z Jaxona stal náš úhlavní nepřítel, významná posila v řadách Archonu.

Najdu si jiné spojence, řekl mi po šarvátce. Varuju tě — nevidíme se naposled.

Měla jsem ho v Kruhu z růží zabít. Čepel nože už jsem měla opřenou o jeho hrdlo, ale byla jsem příliš slabá, než abych řízla.

Mám jednoho velice dávného přítele, říkala Nashira. Dnes... se ke mně po dvaceti letech odcizení vrátil...

Zdálky se ozval výkřik a zastavil čas. Nebo ho naopak přiměl se rozběhnout? Skláněla jsem se nad vodou a objímala si kolena.

Rozhodl jsem se vrátit ke svým kořenům.

„Ne, ty ne,“ vydechla jsem. „Ty ne...“

Stál vedle Sargasů a vypadal tak klidně a nenuceně. Ne jako někdo, kdo je poprvé spatřil před několika hodinami. A bylo toho víc, co jsem přecházela, co jsem kvůli své zaslepenosti neviděla. Vždycky byl bohatší než ostatní vidopáni. Už jen samotný absint stál na černém trhu majlant, a on ho popíjel skoro každý večer. Jak se stal z chudáka princem? Určitě si tolik nevydělal psaním, na pamfletech se nedalo zbohatnout. Dál tu byl fakt, že řídil můj únos z kolonie, aniž by měl jakýkoli plán na útěk — to taky nedávalo smysl. Jít do něčeho naslepo nebylo v jeho povaze. Pokud už ale někdy dřív z kolonie utíkal... Pokud věděl, že existuje cesta ven, nebo pokud mu Sargasové dokonce dovolili, aby mě odvezl...

Dávný přítel. Dvacet let. Nic víc jsem nepotřebovala slyšet, abych si domyslela, kým byl Jaxon Hall kdysi a kým je teď. Neměla jsem nezvratný důkaz, ale v srdci jsem věděla, že mě intuice neklame.

Nebyl to jen tak nějaký zrádce.

Byl to *ten* zrádce.

Člověk, který před dvaceti lety zradil Rantheny, aby si od Sargasů koupil svobodu.

Člověk, který měl na svědomí jizvy na Strážcových zádech.

Člověk, který nechal své spoluvězně umřít v kolonii.

A já jsem byla jeho kočena. Jeho pravá ruka.

Bílým šumem ke mně pronikl zvuk kroků. Koutkem oka jsem viděla, jak si ke mně přikleká Strážce.

Musím mu to říct. Tohle zjištění si nedokážu nechat jen pro sebe.

„Já vím, kdo vás před dvaceti lety zradil,“ vyhrkla jsem. „Vím, kdo vám způsobil ty jizvy.“

Ticho. Uvědomila jsem si, že se celá třesu.

„Tady není bezpečno,“ řekl po chvíli mlčení Strážce. „Můžeme si o tom promluvit v koncertní síni.“

Myšlenky jsem měla spletené jako ostnaté dráty. Byla jsem loutkou všech, zamotala jsem se do tisíců provázků.

K zábradlí nad námi přiběhl Nick. „Vigilové,“ zakřičel. „Strážce, přiveď ji nahoru!“

Strážce zůstal klečel na místě. Bála jsem se, že to nedokáže z mého výrazu vyčíst a že to jméno budu muset vyslovit sama. Uplynulo ale pár vteřin a viděla jsem na něm, že na to přišel stejně jako předtím já. V očích mu vyšlehl plamen.

„Jaxon.“